

[Lasse Budtz]

vegne at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen i NATO og andre internationale organer at arbejde for, at Danmark forbliver atomvåbenfrit i freds-, krise- og krigstid ved at fremme planerne om at gøre Norden til en atomvåbenfri zone i en større europæisk sammenhæng.

Atomvåbenfrie zoner må garanteres af USA og Sovjetunionen.

Herudover pålægges det regeringen

at støtte alle foranstaltninger, der kan virke tillidskabende i forholdet mellem Øst og Vest og at benytte enhver lejlighed til at virke for en genoptagelse af forhandlinger om de europæiske mellemdistanceraketter med det formål at begrænse og nedtage disse våben både i Øst og Vest,

at støtte et opstillingsstop for mellemdistance- og kortdistanceraketter, således at der kan skabes et bedre grundlag for forhandlinger,

at virke for en fastfrysning af alle kernevåbenlagre for gennem forhandling at fremkalde en efterfølgende nedskæring,

at medvirke til gennemførelsen af et internationalt forbud mod kernevåbenprøvsprængninger,

at deltage i forsøg på at gennemføre en international aftale om forbud mod placering af kernevåben i det ydre rum,

at arbejde for en international aftale, herunder mellem NATO og Warszawapagten, om nej til førstegangsbud af kernevåben af enhver art,

at støtte et internationalt forbud mod produktion, oplagring og anvendelse af kemiske og bakteriologiske våben.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jeg skal herudover som tidligere meddelt oplyse, at afstemning om det fremsatte forslag om motiveret dagsorden vil finde sted under folketingets møde i morgen, den 3. maj 1984.

Ole Bernt Henriksen (KF):

I dag skriver vi den 2. maj 1984, og i overmorgen fejrer vi så 39-året for befrielsen, men vi fejrer også 39-året for grundlæggelsen af den danske udenrigspolitik, hvis grundlag var og er to stærke ønsker, nemlig for det første aldrig mere en 9. april og for det andet aldrig mere krig.

Hvad vi som land har gjort siden i disse 39 år, har alt sammen skullet tjene til disse to ønskers opfyldelse, og med en let omskrivning af C. Th. Zahles ord fra første verdenskrig, da Zahle undskyldte alle regeringens handlinger med, at der var krig i Europa, kunne vi i dag sige, at der ikke er krig i Europa, men desværre er der krig så mange andre steder.

Jeg siger dette for at understrege forespørgslens meget lokalt begrænsede, man kunne måske næsten sige, hvis man så det udefra, provinsielle sigte. Mens det mange steder flammer omkring os, drøfter vi i dag forhold i det fredelige Europa og det foreløbig jo endnu fredeligere Norden.

Jeg skal takke udenrigsministeren for svaret, men i øvrigt ved denne lejlighed afstå fra at gå dybere ind på det.

Udenrigsministeren har jo ret, når han gør opmærksom på, at både mellemdistanceraketterne og Nordens stilling som atomvåbenfrit område indgår i den større sammenhæng, der hedder muligheden for at sikre freden og friheden totalt, og også at de sovjetiske mellemdistanceraketter jo rent faktisk i øjeblikket er opstillet således, at de er rettet mod og kan nå mål i Asien.

Hvad vi taler om, er således i virkeligheden ikke noget regionalt, men noget meget globalt. Det tror jeg alle må erkende, og jeg er glad for, at udenrigsministeren fremhævede det så stærkt.

Jeg skal derefter vende mig til det, som står i den dagsorden, som hr. Lasse Budtz har stillet forslag om her, og jeg vil gerne først hæfte mig ved, at der ikke står noget om, at Danmark skal forlade den atomare planlægningsgruppe, som Krag førte os ind i i 1967; det var, da Tabor var udenrigsminister i Danmark.

Motivet var dengang, at Danmark – man kunne bruge to forskellige udtryk – ønskede at have indflydelse på det, der skete i denne planlægningsgruppe. En bekendt her i tinget